

for en maaffee lang Fremtid, forinden vi havde hørt de Mand derovre, som havde mere Sagskundskab, end vi kunde tiltroe os. Jeg troer, at dette fuldkomment maa billiges, og det er, som sagt, tidligere blevet udtalt, men, med Hensyn til hvad den ærede Landsthingsmand fra Fyen (S. Sørensen) har bemærket i den Anledning, har jeg troet at være nødt til at komme tilbage dertil. — Hvorfor vi ikke i vore Andytninger have gjort nogen Bemærkning om, at Gouverneuren ikke skulde være valgbar (sef. § 10), er af den simple Grund, at vi troede, at det ligefrem fulgte af sig selv, at den Mand, der skal repræsentere Regjeringen, som kan sammenkalde og opløse Raadet, ikke kan være valgbar. Det forekommer derfor idetmindste mig personlig, at det vilde være en temmelig, om jeg saa maa sige, upassende Bestemmelse at sige, at Gouverneuren ikke skal være valgbar, naar man veed, i hvad Stilling han skal staae til Colonialraadet, og det troer jeg vistnok, at Enhver vil vide derovre paa det indfrankede Num. Forøvrigt kunde der være Grund til, da vi ere komne til at tale om Undtagelser fra Valgbarhed, at nævne Contoirpersonalet i Gouvernementscontoirerne. Det var maaffee rigtigt, at disse Mand ikke skulde være valgbare, thi de maae formodes at staae i en saa afhængig Stilling, navnlig til Gouverneuren, at det maaffee kunde være rigtigt at undtage dem. Hvad jeg har at sige med Hensyn til § 11, skal jeg forbeholde mig, indtil jeg har hørt de videre Forhandlinger.

Ogholm: Den ærede sidste Taler har udpeget den Tvivl, som har yttret sig i Udvalgets Forhandlinger med Hensyn til Spørgsmaalet om Betydningen af den i Udkastet foreslaaede Censur. Den høitagede Finantsministres Fraværelse udelukker for Dieblicket Oplysning om, hvad dermed har været meent; jeg skal derfor blot indfranke mig til at yttre, at jeg i Udvalget ikke ganske har deelt Mening med adskillige andre Medlemmer angaaende Tilraadeligheden af en Udvidelse af Valgretten i Colonierne, ligesom det ogsaa for mig har staaet temmelig klart, at man ved Bygnings- og Grundskat har meent de saaledes benævnte Statter til den kongelige Kasse, da det ellers forekommer mig, at Udvidelsen af Valgretten

vilde blive meget betydelig, naar man i den eksisterende Valglov til Borgerraadet har sat en Censur af 8 Daler af disse Afgifter til den kongelige Kasse, og nu vilde gaae ned til 5 Daler til begge Kasser. I Udvalgets Betænkning er optaget Udtryk, som yttre en Tvivl om, hvorvidt det kunde være ønskeligt at udvide Valgretten, ligesom ogsaa en Tvivl om, hvad der menes, og jeg vil derfor blot, som sagt, bemærke, at jeg i Udvalget snarere har holdt mig til den Mening, at Valgretten ikke skulde udvides.

H. W. Moltke: Jeg skal kun bemærke, at jeg, som Medlem af den forrige Regjering, fuldkommen bestemt erindrer, at, naar der i Lovudkastets § 9 er nævnt 5 vestindiske Dalere, er dermed alene meent i kongelige Statter.

Hjerring: Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev omtalt af den ærede Landsthingsmand, der sidst havde Ordet, skal jeg tillade mig at bemærke, at, naar det i § 9 hedder, at Vedkommende af sin egen Formue skal yde et Beløb af i det Mindste 5 vest. Dalere i Grundskat og Bygningskat, uden nogen videre Tilføining, saa have vi ikke kunnet være i den Tvivl, som den 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Slensborg) har yttret, og vi støtte os i denne Henseende paa Betænkningens Pag. 499, hvor der staaer: „Da nu Nykattens utvilsomt er en Grund- og Bygningsafgift, vil den altsaa være at medregne“. Vi have altsaa antaget det for givet, at, naar der ikke staaer nogen videre Bestemmelse i § 9, er det utvilsomt, at Nykatten vil være at medregne, og, naar nu den ene Afgift til Landkassen skal være at medregne, troe vi, at der kunde være Grund til ogsaa at tilføie den anden Communalstat. Forøvrigt er det Noget, som vi ikke ville lægge videre Vægt paa, og, hvis ikke andre Medlemmer af Udvalget ville udtale sig, yderligere derfor, ville vi ikke fremkomme med nogen Indstilling derom. Det høitærede Landsting vil have seet, at den Betænknelighed, som vi 6 Forslagsstillere have havt ved at foreslaae Udvidelsen af Valgretten, ogsaa er deelt af flere Medlemmer af Udvalget, og, hvis der ikke skulde vise sig blandt de andre Medlemmer af Udvalget en afgjort Tilbøielighed til at gaae ind paa en saadan Udvidelse af Valgretten,